

Od wielu dekad produkcja drobiarska jest najszybciej rozwijającym się działem produkcji zwierzęcej. W 2018 roku światowa produkcja mięsa drobiowego wyprzedziła produkcję wieprzowiny. Polska zajmuje 1. miejsce w Europie i 3. na świecie w produkcji mięsa indyczego (około 600 tys. ton rocznie). Współczesna, wysoka wydajność indyków jest efektem postępu genetycznego i racjonalnego żywienia ptaków, a także bieżącego wykorzystania wyników badań ukierunkowanych na rozpoznanie czynników warunkujących zdrowie i szybki wzrost ptaków, także dobrostan oraz jakość uzyskiwanego mięsa. Aktualnie użytkowane, szybko rosnące indyki charakteryzuje zwiększona podatność na niekorzystne czynniki środowiska i infekcje, skutkująca często antybiotykoterapią. Często już w pierwszych dniach życia indycząt antybiotyki stosuje się także w ramach tzw. metaflaktyki. Z drugiej strony istnieje olbrzymi, w pełni uzasadniony nacisk społeczny, na ograniczenie ilości antybiotyków zużywanych w produkcji zwierzęcej, w tym drobiarskiej. W krajach UE już w 2006 roku wprowadzono zakaz stosowania antybiotyków jako stymulatorów wzrostu. Pozostawiono jednak możliwość ciągłego stosowania w paszy kokcydiostatyków, w tym jonoforowych, będących także antybiotykami. Doszło do paradoksalnych sytuacji, kiedy zabronione jest stosowanie konkretnego antybiotyku jak stymulatora wzrostu a dopuszczone jako kokcydiostatyk (np. salinomycyny u kurcząt).

Aktualnym wyzwaniem stojącym przed produkcją drobiarską, w tym indyków, jest uzasadniona wieloma względami konieczność ograniczenia ilości zużywanych antybiotyków. UE zobowiązała kraje członkowskie do ograniczenia o 50% zużycia antybiotyków w produkcji zwierzęcej. Zdobycie nowej wiedzy dotyczącej biologicznych skutków wczesnego stosowania antybiotyków oraz ciągłego stosowania kokcydiostatyków w żywieniu młodych indyków jest jedną z najważniejszych dróg prowadzących do osiągnięcia tego celu. Brakuje bowiem empirycznych dowodów, że takie postępowanie, nie koliduje z fizjologicznymi mechanizmami przekazywania matczynej odporności pisklątom i nabywania przez nie osobniczej obrony przed patogenami.

Celem projektowanych badań będzie pogłębienie wiedzy o skutkach wczesnego podawania antybiotyków pisklątom indyczym, jak też stałego stosowania w mieszankach paszowych dla młodych indyków kokcydiostatyków jonoforowych. Jest to ważne w kontekście współczesnych wyzwań i problemów intensywnej produkcji drobiarskiej. Realizacja projektu posłuży weryfikacji hipotezy, zakładającej, że wczesne podawanie antybiotyku poprzez hamowanie resorpcji woreczka żółtkowego, a tym samym zmniejszenie transferu przeciwciał matczynych do krwiobiegu może obniżyć odporność humoralną w pierwszych dniach życia ptaków, a w konsekwencji pogorszyć funkcjonowanie systemu immunologicznego (immunosupresja) i statusu antyoksydacyjnego ptaków. Podobne skutki może powodować żywienie ptaków mieszankami zawierającymi kokcydiostatyk.

Pozytywna weryfikacja przyjętej hipotezy badawczej może mieć wpływ na korektę dotychczas stosowanych w praktyce programów profilaktycznych i terapeutycznych w początkowym okresie życia indyków. Wyniki naszych badań można będzie ekstrapolować na inne gatunki drobiu, a część z nich także na inne gatunki zwierząt gospodarskich i ludzi.